

Februarja se bo predvidoma nekaj več kot deset družin z otroki od šestega do osemnajstega leta starosti začelo pripravljati na velik podvig: poletni vzpon na slovenskega očaka Triglav – pod okriljem akcije Z družinami osvojimo Triglav, ki jo že peto leto pripravlja Društvo za osebnostno rast in zdravo življenje Gorska roža iz Ljubljane. Njen ključni namen je okrepiti družinske vezi, spodbuditi ljudi h gibanju v naravi, preusmeriti želje o imeti v biti ... Skratka, želja so dobri družinski odnosi in zdrav duh v zdravem telesu.

**N**ačeloma naj bi bili otroci, ki sodelujejo v akciji, stari najmanj šest let. Po mojih izkušnjah se je sicer mogoče odpraviti na lažje in krajše ture po hribih tudi z mlajšimi; s svojima dvema, mlajši ima tri leta, sem denimo šel s Pokljuke do planine Konjščica, do koder je približno ura hoje. Triletnik to že lahko zmore, je pa pri otrocih v hribih še izjemno pomembno, da jih ustrezno motiviramo. Samo hribi jim ne bodo pomenili nič; pri nas doma so zdaj aktualne planine s kravami, kislim mlekom, žganci! Pa vreme naj bo lepo,« razlaga **Urban Golob**, alpinist, pisatelj, fotograf, glasbenik, ki sodeluje pri akciji od vsega začetka, udeležence pa med drugim seznanja z gorsko fotografijo. Najmlajšim mora biti v hribih predvsem prijetno in zanimivo; če jim ne bo, se jim utegnejo kvečjemu priskutiti, tudi za vselej, opozarja sogovornik.

## Za Triglav trije dnevi

Letošnja akcija se uradno začena 10. februarja, do konca avgusta, ko se bo končala s tridnevnim vzponom na Triglav, bodo udeleženci prisluhnili predavanjem o gorah, ustrezni opreči, varnosti, pravilni prehrani v hribih ... Odpravili se bodo tudi na vodene izlete, ki se bodo stopnjevali po težavnosti. **Tone Lamovšek**, predsednik Društva za osebnostno rast in zdravo življenje Gorska roža, je povedal, da je v okviru akcije predvidenih petnajst izletov in dvajset drugih dogodkov. »Do vzpona na Triglav naj bi tako udeleženci dobili teoretično in praktično znanje o gibanju v gorah,« razlaga Golob: »Triglav je zgolj delni cilj. Predvsem naj bi bil začetek samostojnega zahajanja v hribe.« Ali če povzamemo besede legendarnega alpinista Nejca Zaplotnika: »Ni pomemben cilj, pomembna je pot, ki pripelje do cilja.«

Med družinami, ki se prijavijo na akcijo, so sicer takšne, ki že hodijo v hribe, pa tudi brez vsakršnih izkušenj z njimi, še pove Golob. Vsi se sicer ne prepoznajo v hribolazenju oziroma v času priprav uvidijo, da to ni zanje, čeravno so takšni redki.

V povprečju se je akcijam v prejšnjih letih pridružilo med deset in 12 družin oziroma okoli 60 udeležencev. Sprejmejo lahko do dvajset



Foto Igor Modic/dokumentacija Dela

Otrokom mora biti v hribih prijetno in zanimivo, drugače se jim utegnejo upreti tudi za vse življenje.

družin, je še povedal Lamovšek; več jih ne bi zmogli ustrezno in varno popeljati do cilja, je dodal. Na sklepnem vzponu, na Triglav, ki bo letos predvidoma zadnji konec tedna v avgustu, pa imajo družine spremstvo izkušenih planinskih vodnikov s popolno opremo, z vrvmi, denimo, za navezovanje, in podobno, pojasnjuje Golob. Letos se bodo na ožak odpravili iz doline Krme, prvi dan predvidoma do Kredarice, drugi dan na Triglav in nazaj do Kredarice, zadnji dan pa bodo sestopili nazaj v dolino.

## Hribi krepijo družinske vezi

»V akciji vidim veliko več od izobraževanja. Gre za obujanje družinskih vrednot, ki so marsikje skoraj ali so celo že razpadle. Povezanost v družinah je pogosto šibka ali je sploh več ni. Način življenja načinja družinske vezi. Ta akcija se mi zdi odlična za zblíževanje članov družin, krepitev odnosov med njimi, pa ne le med njimi, tudi med ljudmi nasploh. Zanimivo je opazovati, kako povezane so družine v hribih,« pravi Golob. Doma jih razdružujejo tehnologije, televizija, računalniki, hiter tempo življenja; v dolini vlada primat materialnega in negovanja sebičnosti, hribi pa to naglo odženejo. Kajti hribi zahtevajo sodelovanje, medsebojno pomoč. »Na podlagi izkušenj v hribih začnejo ljudje drugače živeti in razmišljati tudi v dolini.«

Kako pa prepričati otroke, da se odlepijo od televizije, računalnika in telefona? »Pokazati jim je treba, da obstaja tudi svet, ki se razlikuje od sveta potrošništva, medijev. A prepovedovanje in siljenje nista učinkovita; pokazati jim je treba alternative,« razmišlja sogovornik.

Spričo dejstva, da udeleženci spoznajo najprej tudi druge hribe in vrhove, preden pregovorno dokažejo svoje slovenstvo na Triglavu, odpade vprašanje: zakaj vedno Triglav, je res tako tehten dokaz nacionalnega ponosa? Nanj hitijo tudi mnogi, ki drugam v hribe sploh ne zaidejo, na Triglav pač, kar poraja čudenje, da

je naš ožak tako usmiljen. »Res ima vzpon na Triglav nacionalni pomen, a smo na to že pozabili. Pozabili smo na nenehne boje Slovencev z Nemci pri opremljanju poti, postavljanju koč, plezalci so se merili z njimi, kdo bo preplezal težje smeri ... Postavitev doma na Kredarici in Aljaževega stolpa ima močan nacionalni naboj, to ni zgolj floskula. No, navsezadnje je Triglav najvišji slovenski vrh, in kar je najvišje, se vselej dojema v presežkih. Triglav je torej magnet, a pomembnejša je pot, ki jo družine prehodijo do njega,« sklene Golob.